

8.32x30.91	1	עמוד 3	מעריב - המגזין	01/2019	66923646-2
ויצ"ו ארגון נשים - 973					

« פרופ' רבקה לזובסקי

לא עלה תאנה

דרך ארוכה עברנו מאז הבחירות הראשונות לכנסת, בהן מפלגת "חרות" פינתה מקום כדי שתהיה אישה אחת ברשימה. אבל עוד מלאכה רבה לפנינו

בחורף 1949, וליתר דיוק ב־25 בינואר, נערכו בישראל הבחירות לכנסת הראשונה, ו־430 אלף מתוך כחצי מיליון בעלי זכות הבחירה (87%) – הגיעו לקלפיות. ברשימת המועמדים של מפלגת חרות, בראשות מנחם בגין והמשורר אורי צבי גרינברג, שובצה במקום ה־17 לוחמת האצ"ל ומי שהייתה אחותו של מפקד הארגון שנהרג, אסתר רזיאל־נאור. מפלגה זו זכתה רק ב־14 מושבים בכנסת, ובכל זאת מונתה רזיאל־נאור כחברת כנסת. הכיצד? העדויות מספרות שראש המפלגה בגין פנה לשלושה חברים ברשימה וביקש מהם לוותר על מקומם לטובת רזיאל־נאור, זאת כדי שתהיה בין נציגי "חרות" בכנסת ולו אישה אחת לרפואה. השלושה, כך מספרים, הסכימו לוותר על מקומם בכנסת בג'נטלמניות שלא מוכרת בימינו, ופינו את הדרך למי שהפכה להיות חברת כנסת מוערכת ומצטיינת, שכינה במשך שבעה מושבים, על פני 25 שנים, עד שהוחלפה בידי גאולה כהן אשר הוצבה, לקראת הבחירות לכנסת השמינית, במשבצת "האישה" במקום ה־35 ברשימה.

בריוק 70 שנה עברו מאז, ועד כמה גדול השינוי במעמד האישה במציאות חיינו היום יכולה ללמד גם ההיסטוריה המ־שפחתית של רזיאל־נאור בעצמה: כלתה מרים הפכה ברבות הימים לנשיאת בית המשפט העליון, ולראשונה בתפקיד זה שזכתה להעביר את התפקיד לאישה אחרת. אלא שתהום עצומה פעורה בין בחירתה של רזיאל־נאור לכנסת – בחירה שהתאפיינה שרה בזכות אבירות גברית וחסד ג'נטלמני – לבין הגעתה של מרים נאור לצמרת המשפט הישראלית בזכות כישרון, תבונה, התמדה ויכולות אישיות כאשת מקצוע וכאדם.

**ההבדלים
בין ימי
הכנסת הראשונה
לבין ימינו אלה הם
הישג מרשים עבור
ארגוני ותנועות
הנשים. אלה
הצליחו לפתוח
דלתות ולשנות את
מעמד אשת הציבור**

ההבדלים בין ימי הכנסת הראשונה לבין ימינו אלה – שני דורות מאוחר יותר – הם הישג מרשים עבור ארגוני ותנועות הנשים, פעילות פמיניסטיות ונשות ציבור. אלה הצליחו, בע־בודה מתמשכת, לפתוח דלתות, לנפץ תקרות זכוכית ולשנות את מעמדה של אשת הציבור בישראל מקישוט ועלה תאנה למור־בילה חזקה בזכות עצמה, שכוחה הפוליטי לא תלוי בקרבתה לפ־טרון גברי. בשנה האחרונה שולש

מספרן של הנשים העומדות בראש רשויות מקומיות בישראל, מספר חברות הכנסת הגיע לשיא, כך גם מספר חברות הכנסת הערביות, וכיום, לראשונה, נשים מובילות שלוש מפלגות חשובות לכנסת. כיום, אף אחד לא יכול עוד להעלות על דעתו, שאישה לקישוט תשורייין במקום ה־35 ברשימת המועמדים של מפלגה שאינה חרדית. אלא שכפי שהדרך שנעשתה היא מר־שימה, כך גם רבה וארוכה המלאכה שעוד לפנינו, ומינויה לאח־רונה של אישה לרמטכ"לית צבא סלובניה צריך להזכיר גם לנו בישראל שהיעד הסופי הוא שוויון מוחלט בכל תחומי החיים.

הפרגון הגברי של פעם, שניאות בנדיבותו לאפשר לנציגה נשית להשתרע לכנסת, נראה לנו היום מגוחך, בדיוק כפי שבעוד 70 שנה יתמהו נכדינו כיצד היום תופסות חברות הכנסת רק רבע מהמושבים בבית המחוקקים, מהוות רק עשירית מהממשלה, 6% מראשי הרשויות ו־0% מהמטכ"ל. הדרך עוד ארוכה, אבל היום, בתאריך המסוים הזה, יש לנו הזדמנות, ולו לרגע, להביט לאחור ולגלות עד כמה המאמץ המתמשך נושא פירות.

הכותבת היא יו"ר ויצו העולמית